

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Špiranec Stjepan i obitelj

UTORAK – 7.30 + na čast M. Božjoj Bistričkoj - zahvala za zdravlje

SRIJEDA – 7.30 + Sačić Stanislav god. i Vladimir

ČETVRTAK – 7.30 + ob. Brodar, Polak Marija i Pazman Olga

PETAK – 7.30 + Mikulić Mirjana, Stjepan i Marija

SUBOTA – 18.00 – skupna sveta misa!

NEDJELJA – 3. VAZMENA NEDJELJA

7.30 + župna

9.30 + Kosec Marija god. i Ivan

11.00 + Novosel Terezija god. i ob. Novosel

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 10.00;
dječji zbor - nedjelja u 10.00.

VJERONAUKE: petak u 15.00 - prvopričesnici; petak u 16.00 - firmanici.

Nedjelja Božanskog Milosrđa

Današnja nedjelja posvećena je Božanskom Milosrđu, koje je promovirala poljska redovnica, sv. Faustina Kowalska. Neslužbeno je slavljen od 1985. g., a papa Ivan Pavao II., proglasio ga je blagdanom cijele Rimokatoličke Crkve, 30. travnja 2000., u godini Velikoga jubileja, na dan proglašenja sv. Faustine svetom.

U Dnevniku sv. Faustine, napisana je Isusova poruka u vezi ovoga blagdana: „Ja želim, da blagdan Božanskog Milosrđa postane utočište i zaklon svim dušama, posebno jadnim grešnicima. Ona duša, koja se ispovijedi i primi Sv. pričest taj dan, dobiva savršeni oprost od grijeha i kazni. Toga dana otvorene su sve Božje ustave kroz koje teku milosti. Neka se nijedna duša ne boji približiti Meni, pa makar njezini grijesi bili crveni kao skerlet.“

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
travanj, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 19 (228)

7. travnja 2013.

2. VAZMENA NEDJELJA

Otkrivenje svetog Ivana apostola

Otk 1, 9-11a. 12-13. 17-19

Ja, Ivan, brat vaš i suzajedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu: bijah na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje i svjedočanstva Isusova.

Zanijeh se u duhu u dan Gospodnji i začuh iza sebe jak glas, kao glas trublje.

Govoraše: »Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama.«

Okrenuh se da vidim glas koji govoraše sa mnom.

I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka, a posred svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u dugu haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasom.

Kad ga vidjeh,

padoh mu k nogama kao mrtav.

A on stavi na me desnicu govoreći:

»Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji, i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova te imam ključe smrti, i podzemlja.

Napiši dakle što si vidio: ono što jest i što se ima dogoditi poslije.«

Pjesma prije evanđelja

Jer si me vidio, Toma,
povjerovao si,
govori Gospodin:
blaženi koji ne vidješe,
a vjeruju.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Danas je pred nama lik apostola Tome kojeg obično zovemo „nevjerni Toma“ jer nije vjerovao svojim prijateljima koji su rekli da su vidjeli uskrsnuloga Isusa. Toma ne želi vjerovati sve dotle dok se sam ne uvjeri da je Isus živ - želi opipati Isusa. Tek kad se susretne s uskrsnulim Isusom ispovijeda svoju vjeru - „Gospodin moj i Bog moj!“

Većina ljudi odmah osuđuje Tomu - pa kako je mogao ne vjerovati, ta svi su ga uvjerali da je to istina ali on ipak ne vjeruje! Zar nismo i svi mi slični Tomi? Tko bi od nas na Tominom mjestu postupio drugačije? Takvih sigurno nema. Nitko nije spreman prihvatiti nešto bez pitanja, bez dokaza i počesto dugih, dugih nagovaranja... to je ljudski, to je normalno. Zato ne trebamo Tomu ni suditi, pa čak mu se nije potrebno ni čuditi...

A kad čovjek malo ozbiljnije promisli, dolazi do spoznaje – tužne i porazne – da zapravo nikome nije dobro vjerovati... prevarit će te i nasamariti i onaj kome si možda najviše vjerovao! Zar se ne događa često da nas varaju razni „prodavači magle“ koji obilaze po selima i prodaju svakojaku robu koja ni približno ne vrijedi iznosu koji smo platili. Zatim koliki su ljudi ostali prevareni jer su nešto negdje potpisali u dobroj namjeri, a ispalo je da su bili prevareni i izigrani te su ostali bez velikog dijela svoje imovine. Nadalje, koliki su pristali biti jamci svojim prijateljima, kumovima i poznanicima - a onda su oni morali otplaćivati te kredite jer ih je njihov prijatelj, kum ili poznanik prevario. Čak se događa da i stari roditelji povjeruju svojoj djeci da će ih dohraniti i voditi o njima brigu, a onda kada im sve daju djeca ih više ne žele niti vidjeti i onda stari roditelji padaju na brigu karitativnim i socijalnim službama.

Zato ne treba nimalo čuditi da smo svi nekako skeptični prema svemu i prema svakomu i da je sve manje povjerenja među ljudima. To je valjda taj „Tomin gen“ koji je nasljedan... A to ne bi smjelo biti tako. Trebalo bi biti više povjerenja ali još i više poštenja.

Prvi kršćani, prva Crkva je bila jaka i složna te je opstala zahvaljujući zajedništvu. Za prve kršćane su govorili: „Gledajte kako se ljube!“ Da, ljubili su jedni druge, pomagali su si, štitili se, zauzimali se jedni za druge i sve su činili da bi opstali u teškim vremenima progona i ubijanja radi imena Isusova. I zato današnja nedjelja i biblijska čitanja neka nam budu pouka i putokaz kako trebamo živjeti, kako se trebamo ponašati.

Josip Hadrović, župnik

BOG POSTOJI

Stariji je gospodin po običaju otišao u brijančnicu ošišati kosu i skratiti bradu. Čekajući na svoj red, počeo je pričati s brijančem. Pričali su o raznim temama, a između ostalog, dotakli su se teme i vjere i Boga.

Brijanč reče: „Slušaj, ja uistinu ne vjerujem da Bog postoji kao što si ti to rekao.“

„Kako možeš biti tako siguran?“ – upita ga čovjek.

„Pa to je tako jednostavno“, odgovori brijanč, „samo moraš izaći na ulicu da shvatiš da Bog ne postoji. Reci mi: da Bog postoji, bi li bilo toliko bolesnih ljudi? Bi li bilo napuštene djece? Da Bog postoji, ne bi bilo patnje i boli. Ja ne mogu zamisliti Boga koji dopušta takve stvari.“

Čovjek se zamislio i zašutio. Nije se mogao sjetiti nikakvih argumenata kojima bi odgovorio.

Kad je brijanč završio svoj posao, čovjek je platio i izašao iz brijančnice. Šetao je ulicom i razmišljao o razgovoru kojeg je vodio s brijančem. Na uglu je ugledao prosjaka s dugom neurednom kosom i zapuštenom bradom.

Ponovo je ušao u brijančnicu i rekao brijanču: „Znaš što? Brijanči ne postoje.“

„Kako to misliš da brijanči ne postoje?“ zburnjeno ga upita brijanč.

„Ne!“ uzviknu čovjek. „Oni ne postoje, jer da postoje ne bi bilo neurednih ljudi, kao što je onaj na ulici.“

„Ne pričaj gluposti“, nasmiješi se brijanč. „Brijanči postoje, samo što ljudi ne dolaze k njima.“

„Točno!“, reče čovjek i nadoda: „Isto tako i Bog postoji samo ljudi ne dolaze k Njemu!“

Koliko ste se puta našli u situaciji sličnoj ovoj kada ste morali svojem sugovorniku objašnjavati i dokazivati da Bog postoji?

Ovaj je svijet prepun ljudi koji, poput apostola Tome, traže opipljive dokaze za nešto što je nemjerljivo. Traže mistične znakove, a ne primjećuju Božju prisutnost i Njegovo lice u ljudima oko sebe i svim blagoslovima kojima nas naš Nebeski Otac svakodnevno obasipa.

Koliko god se mi trudili, samo riječima ne možemo nekoga u potpunosti uvjeriti u Božju prisutnost. Stoga, pokazujmo svakog dana i u svakoj situaciji svojim riječima, djelima i ljubavlju prema našim bližnjima da je naš Gospodin živ!